

Píseň zázraků

Helena Vondráčková

Láska mě mívá
život vrásky dal
Večery pálí, znáš to sám
Dům plný stínů
z okna mávám dál
Tvůj stín náhle zalét k nám

Voněl jsi dálkou
slíbil's mi jen jednu noc
já jsem si přála mnohem víc
jsi posel dávných snů
máš tu velkou moc
Po vánku lásky ti letím vstříc

Co život vzal mi zpátky dává
sto sluncí, tisíc úsměvů
Když ráno vstávám
hřej mě dál jak láva
Zpívám si do oblaků
svou píseň zázraků

Od těch dob
máš tu vždycky dveře dokořán
Zůstaň a hádej co ti dám
Tvé moře doteků
přeplavu nastokrát
Jen slzy lásky teď prolévám
Ó, hej, hej

Co život vzal mi zpátky dává (dává)...

Héj, héj, hééj
Héj, héj, hééj

A z krásných závratí
stavím zámek snů a lásky chrám
Vášeň mám a vím, co s ní
A, ha, há

Co život vzal (co život vzal) mi zpátky dává (zpátky dává)
sto sluncí, tisíc úsměvů (sto sluncí, tisíc úsměvů)...